

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/93/2018
Identifikačné číslo spisu: 7514219771
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7514219771.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banky Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M., bývajúcemu v O., o zaplatenie 2 000 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 13 C 128/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 2. novembra 2017 sp. zn. 2 Co 210/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. januára 2017 č. k. 13 C 128/2015-54 I. zastavil konanie v časti úrokov v sume 174,15 €, časti úrokov z omeškania v sume 70,62 € a poplatkov v sume 62,19 €, II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 2 000 €, nezaplatené úroky v sume 92,39 €, nezaplatené úroky z omeškania v sume 0,35 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 2 000 € od 7. marca 2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, III. žalobu vo zvyšku zamietol, IV. žalobkyňi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 2. novembra 2017 sp. zn. 2 Co 210/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyňa nemá právo na náhradu a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vychýkala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že po zosplatnení úveru už veriteľovi neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Navrhla

preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. V preskúmvanej veci žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

7. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c/ C.s.p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenzom (*ratione valoris*), preto dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci nie je možný, ak peňažné plnenie neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V danom prípade je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky ktoré je tvorené ročným úrokom vo výške 12,9 % zo sumy 2 000 € od 7. marca 2014 až do 2. februára 2018, kedy začalo dovolacie konanie. V čase začatia dovolacieho konania, t. j. 2. februára 2018 predstavovala výška príslušenstva sumu 1 009,38 €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (13. novembra 2014) bola 352 € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2014. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 520 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne je preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c/ C.s.p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C.s.p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhlľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v C.s.p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C.s.p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného

naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

12. Žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v dovolacom konaní úspech nemala (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.). Najvyšší súd však žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.